

el poble

Tortosa, divendres 23 d'abril de 1937

ANY XXXVI

NÚM. 4.782

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

BERENGUER, 30 :: TELÉFON 142

FRANQUEIG CONCERTAT

Portantveu del Partir d'Esquerra Republicana de Catalunya

L'indisciplinat i l'ase només es mobilitzen a garrotades

¡Aquesta diplomàcia!

El camp internacional es exactament igual als arrivistes: sempre s'arrima al sol que més calenta.

Des de la sublevació feixista fins l'intervenció estrangera d'ajuda als rebels, el camp internacional estigué a favor nostre. Des de l'intervenció estrangera ajudant als feixistes, el camp internacional indecis i a favor dels facciosos. Des de la derrota dels feixistes a Guadalajara i a tots els fronts, el camp internacional torna a ésser-nos favorable i la «gran premsa» al servei del feixisme parla de tot menys de la guerra d'Espanya.

Però ara, després de vist el fracàs en tots els ordres de les tropes mercenàries del feixista i traïdor Franco, tota la diplomàcia italo alemanya comença a mobilitzar se per aital de cercar una solució al conflicte espanyol mitjançant mediació.

D'aquesta manera Hitler Mussolini aconseguiran fer el paper de «pacificadors» i quedarien passadorament bé davant del seu poc afí poble respectiu.

A n'aquest «objectiu» s'ha llençat la diplomàcia italo-germana. Objectiu que no aconseguirà perquè representaria més que una solució, una trègua, puix que els militars traïdors i podrits podrien tenir ocasió de tornar se a aixecar.

Això ho ha previst molt bé el nostre Govern i el nostre President de la Generalitat, Tots dos han declarat, ni més ni menys que la voluntat del nostre poble, que en aquesta lluita no pot haver hi mediació, perquè això donaria als rebels possibilitat de reproduir el pronunciament. La guerra d'Espanya—han dit ambdós—no pot tenir altre fi que la derrota total, pura i simple, dels facciosos sublevats.

Hem d'acabar la guerra per sempre més, i això no ho aconseguirem d'altra manera que tallant de soca i arrel l'arbre podrit i degenerat de la canallada militemesca.

J. SUBIRATS I PINYANA

CONTINUEN A ITALIA ELS RECLUTAMENTS PER A FRANCO

Se'ns comunica de diferents regions d'Itàlia que els reclutaments per a Franco continuen com abans, però sota una forma més discreta.

A Gènova, per exemple a Toscana on els pagesos estan gaire bé tots inscrits obligatòriament a la milícia, es trien a sort els qui han de partir a Espanya. A un sol poblet de la província de Florència, s'ha format així un grup de vint, «voluntaris», la sortida dels quals va ésser fixada pel 8 d'abril. Les condicions son sempre les mateixes: 30 lires per dia i com indemnitat a les famílies en cas de mort, 30.000 lires més. Freqüentment aquesta indemnització no ha estat pagada, la qual cosa ha provocat protestes.

Per completar el butlletí de la no intervenció italiana, afegim

rem que segons notícies procedents de Càdiç, més de 10.000 italians han desembarcat a aquest port durant les últimes setmanes de març i els primers dies d'abril i han estat enviats immediatament a Sevilla.

La nit del 24 de març, 50 avions de caça i bombardeig sortiren de Milà cap a Espanya. A mitjans del mes passat, uns 700 oficials foren concentrats a Sardenya. Alguns d'aquests oficials han escrit ara de Valladolid estant.

De Bolònia varen sortir el 16 de març vuit camions, marca «Spa» sobre els quals estava pintada la creu roja. Però en lloc de medicaments hi transportaven caixes de granades de mà. Foren embarcats a Spezia cap a Espanya.

TRACTOR

Tenemos para señora y niños. También encontrarán toda clase de calzado para poder escoger.

Zapatería J. Monllaó

CASA EL RECADERO

(Traspasada a calle del Angel, 3)

El papa, la rosa d'or i el carnatge de Durango

El papa, completament restablert, ha représ fermament la direcció de la Cristiandat. El sobirà pontífex no li manca, certament, pa beneït sobre la taula de salvació. Hi ha, per exemple, el bombardeig del poblet base de Durango pels avions feixistes italians i alemanys, que ha fet 300 morts, la majoria dones i infants. Bella ocasió per Pius XI d'elevat una veu enérgica contra aquest cauatge d'innocents, tenint en compte que, aquesta vegada no es tracta de bàrbars abissins, sinó d'autèntics cristians, fills fidels de l'Església. Es, en efecte, quan assistien a un ofici diví que els piadosos habitants de Durango han estat destruïts per les bombes caigudes del cel. Bombes vingudes directament de Roma. Aquests horrors no podien deixar indiferent el vell augur [que esta assegut al tron de St. Pere. Naturalment el papa ha reaccionat. Ha d'onat a la reina d'Itàlia la rosa d'or simbòlica, que ofereix cada any a una princesa molt cristiana. Es un homenatge, se'ns ha dit, a la caritat d'aquesta casa de Savoia, les armes de les quals figuren al coll dels soldats italians i possiblement sobre els obusos i els tropeders que els aviadors del Duce han deixat caure tan caritatívament sobre l'església de Durango. Demà, el mon enter es podrà sublevar d'indignació contra els bombardeigs del Duce. Els hi serà molt fàcil de respondre: De que es queixeu? El papa ens ha donat el seu «satisfecit». Qui sap si, per honorar la gesta del sobirà pontífex, Mussolini crearà una esquadrata de la Rosa d'or, cada avió de la qual portarà sobre la seva caríngua la flor que simbolitza la caritat cristiana? En el fons, es compren l'actitud del papa. Els catòlics bascs que defensen la República contra els moros de Franco, entorpeixen la croada religiosa que ha emprés amb l'ajuda dels prínceps de l'Església espanyola. Pius XI ha de tractar los, doncs com a mals fills i ha de culpar-los, davant dels coratjosos soldats rifenys que lluiten per la fe. Es ha condemnat moralment i són els aviadors de la molt cristiana reina Helena de Savoia que ha executat el judici. Així, en un altre temps, els Albigesos foren castigats per llur manca d'ortodòxia. La qual cosa em permetre pronunciar a un legat, una paraula històrica que podria servir d'epítafi als morts de Durango: «Déu sabrà reconèixer els seus».

A VUELA PLUMA

Los fascistas de Tortosa

Los medios de propaganda puestos al servicio de la C. N. T. - F. A. I. no cumplen una misión revolucionaria. En cambio, sobre todo en la retaguardia, contribuyen a sembrar la confusión, el escándalo y la discordia. ¿Culpa—acaso—de los revolucionarios auténticos, de los militantes idealistas, de los rebeldes que en años consecutivos de luchas implacables imprimieron a esa organización sindical un carácter revolucionario casi insuperable? Nosotros creemos que no. Es más: estamos absolutamente convencidos que la única culpa que cabe imputarles a los forjadores del crédito revolucionario de la C. N. T.-F. A. I., es haberse dejado desprestigiar y anular por los elementos que hoy usurpan casi todos los puestos directivos de ambas organizaciones en muchísimas poblaciones de la retaguardia.

Con este convencimiento, al que la realidad le dá carácter irrefutable, nos proponemos hablar desde aquí a todos los hombres que sin estar con nosotros, o estándolo circunstancialmente, vienen de muchos años acá luchando con afán creciente y con ánimo desinteresado por la victoria de los ideales que son comunes a toda la humanidad liberal y progresiva. Y a mayor abundancia, con la autoridad que puedan conferirnos nuestras luchas; con el prestigio público que nos alcance por las persecuciones y por los encarcelamientos que hemos sufrido; con el ejemplo, palpante y limpio, de las penalidades y de las heridas pasadas y por venir, ejemplo trazado con rasgo indeleble en nuestra alma y en nuestra carne al transcurso de nueve meses de lucha cruenta, siempre en la brecha, siempre en primera línea...; ejemplo fecundado en la ferviente y ahincada espera de otras horas de lucha perenne, cuajada de peligros, ausente de egoísmos, preñada de idealismos...; con esta autoridad, con este prestigio y con este ejemplo nos dirigimos también a los veteranos revolucionarios que hoguño prestigiaron no ya siquiera la historia de la C. N. T. sino mayormente la historia revolucionaria del pueblo español.

Queremos destacar de entre la labor de propaganda, equivocada, inícuca y contrarrevolucionaria, que lleva a cabo la C. N. T.-F. A. I., un hecho solo; la campaña personal, innoble y porfiada que se sigue contra don Marcelino Domingo.

En todas sus actuaciones, los fascistas enquistados en la C. N. T. - F. A. I. hacen gala de una audacia rayana en la temeridad, que no es precisamente valor propio, sino confianza ciega en la prudencia de los demás. Es esta una especulación cobarde que cuando se emplea en la bolsa de la política, sobre todo con valores como don Marcelino Domingo, tiene un nombre canallesco que por respeto a los lectores no queremos estampar aquí.

Nos resistimos a darle a este artículo mayor vuelo. Podríamos examinar la campaña sistemática que en el ámbito nacional reali-

(Segueix a 2.ª pàgina.)

Campanya de Propaganda

Per dissabte, dia 24, a les 10 de la nit, míting a

ROQUETES

Per diumenge, dia 25, a les 10 de la nit, míting a

XERTA